

Les 10 uitverkoren!

Doelstelling: de catechisant kan verwoorden wat de uitverkiezing voor hem/haar betekent, hoe hij/zij zelf denkt over de leer van de uitverkiezing, en weet waar het om gaat, welke opvattingen hierover bestaan, en kan daar op een goede manier over nadenken en op reageren.

Vertel in deze les iets over de strijd tussen Arminius en Gomarus, eventueel over die tussen Pelagius en Augustinus (vrije wil). Belangrijk punt is steeds hoe gedacht wordt over de goedheid en het eigen kunnen van de mens, iets wat momenteel in het gesprek met evangelische gelovigen ook een rol speelt.

Het is wel zo onder woorden gebracht:

1. als de mens uit zichzelf het goede kiest, *dan* verkiest God deze goede mens;
2. als de mens niet wil, staat Gods genade stil;
3. is de mens ervoor, dan gaat Gods genade door.

In de bespreking van de opgenomen artikelen uit de DL kun je dit terug laten komen. Tegelijk kun je ook aandacht geven aan 'risico's' van een leer van de uitverkiezing, zoals passiviteit (lijdelijkheid, fatalisme) en depressiviteit; het niet willen weten van verwerping; het teveel willen beredeneren en in een systeem persen; teveel de nadruk op de leer zonder aandacht voor het levende Woord; de valkuil van teksten uit het verband halen, niet letten op de context.

Systeem: Supralapsarisme (voor de zondeval) en Infralapsarisme (na de zondeval).

Les 10 uitverkoren!

1. Uitverkiezing

- *Wat weet je over de uitverkiezing en wat vind je er van?*

2. Uitverkoren?

- *Ben jij uitverkoren? Hoe weet je dat?*

3. God verkiest

Je krijgt, als het om uitverkiezing gaat, nog wel 's het idee dat het om moeilijkdoenerij van mensen gaat. Een dogmatische kwestie van zware kerken waar je niks mee opschiet. Maar waar komt dat idee van uitverkiezing vandaan?

- *Ga de volgende bijbelgegevens bij langs en trek je conclusie*

Deuteronomium 7:6-8

1 Samuel 16:7,8

Jesaja 41:8-10

Handelingen 13:48

Romeinen 8:28-30

Romeinen 9:13-23

Efeziërs 1:4-6

1 Petrus 2:9

- *Wat is het mooie en troostrijke van de uitverkiezing?*

4. Uitverkiezing als geloofsbelijdenis

Ondanks dat de Bijbel duidelijk is over verkiezing door God, is er in de loop van de tijd in de kerk altijd wel het nodige om te doen geweest.

Dat heeft m.n. te maken met hoe je aankijkt tegen de positie van de mens t.o.v. de HERE. Belangrijk om te noemen is de strijd tussen de Remonstranten (volgelingen van Arminius) en de Contra-Remonstranten (volgelingen van Gomarus).

Uiteindelijk deed de Synode van Dordrecht in 1618/1619 er een uitspraak over, die in de gereformeerde kerken als geloofsbelijdenis is opgenomen: de Dordtse Leerregels.

- *Lees en bespreek de volgende artikelen uit die Dordtse Leerregels:*

God schenkt in dit leven aan sommigen het geloof, terwijl Hij het aan anderen onthoudt. Dit vloeit voort uit zijn eeuwig besluit. Want de Schrift zegt, *dat al zijn werken Hem van eeuwigheid bekend zijn* (Handelingen 15:18) *en dat Hij alles werkt naar de genade van zijn wil* (Efeziërs 1:11).

Overeenkomstig dat besluit vermurwt Hij in zijn genade de harten van de uitverkorenen, hoe hard die ook zijn, en buigt Hij ze om te geloven. Maar volgens datzelfde besluit laat Hij hen die niet zijn uitverkoren, uit kracht van zijn rechtvaardig oordeel over aan eigen slechtheid en hardheid.

Juist hier komt voor ons de ondoorgrondelijke, even barmhartige als rechtvaardige beslissing van God aan het licht, waarbij Hij onderscheid gemaakt heeft tussen mensen die allen evenzeer verloren zondaars zijn.

Dit is het besluit van de *uitverkiezing* en de *verwerping*, dat in het Woord van God geopenbaard is. Terwijl slechte, verdorven en onstandvastige mensen dit besluit verdraaien tot hun eigen verderf, ontvangen heiligen en godvrezenden daardoor een onuitsprekelijke troost.

(Hoofdstuk 1 – Artikel 6)

Deze uitverkiezing is een onveranderlijk voornemen van God, waardoor Hij voor de grondlegging van de wereld uit het hele menselijke geslacht – dat door eigen schuld de oorspronkelijke gerechtigheid verloren en zich in zonde en ondergang gestort heeft – een vast en groot aantal mensen in Christus tot het heil heeft uitgekozen.

Deze uitverkorenen zijn niet beter dan anderen en zij hebben evenmin enig recht op Gods liefde, omdat zij met alle mensen aan de ellende prijsgegeven zijn.

Alleen uit genade zijn zij in Christus uitverkoren, overeenkomstig het vrije welbehagen van Gods wil. (...) (Efeziërs 1:4-6) (Romeinen 8:30)

(Hoofdstuk 1 – Artikel 7)

God heeft uitverkoren niet *omdat* Hij tevoren in de mens geloof, gehoorzaamheid van het geloof, heiligheid of een andere goede eigenschap of aanleg zag, die als noodzaak of voorwaarde in de mens die uitverkoren zou worden, aanwezig moest zijn. Integendeel, Hij heeft uitverkoren *opdat* Hij geloof, gehoorzaamheid van het geloof, heiligheid enz zou bewerken. (...) (Efeziërs 1:4)

(Hoofdstuk 1 – Artikel 9)

De oorzaak van deze genadige uitverkiezing is alleen het welbehagen van God. (...) (Romeinen 9:11-13) (Handelingen 13:48)

(Hoofdstuk 1 – Artikel 10)

Omdat God volkomen wijs, onveranderlijk, alwetend en almachtig is, kan zijn keus niet ongedaan gemaakt en opnieuw gedaan worden, en daarom kan ze ook niet veranderd, herroepen of tenietgedaan worden. Evenmin kunnen de uitverkorenen verworpen of kan hun aantal verminderd worden.

(Hoofdstuk 1 – Artikel 11)

Van hun eeuwige en onveranderlijke uitverkiezing tot behoud worden de uitverkorenen, ieder op zijn tijd, verzekerd, zij het niet bij iedereen even sterk en in gelijke mate.

Die zekerheid ontvangen de uitverkorenen niet, wanneer zij de verborgenheden en diepten van God nieuwsgierig doorzoeken. Maar zij ontvangen haar, wanneer zij met een geestelijke blijdschap en heilige vreugde de onmiskerbare vruchten van de uitverkiezing, die Gods Woord aanwijst, bij zichzelf opmerken. Zoals bijvoorbeeld het ware geloof in Christus, kinderlijk ontzag voor God, droefheid naar Gods wil over de zonde, en honger en dorst naar de gerechtigheid.

(Hoofdstuk 1 – Artikel 12)

Wanneer Gods kinderen nu de uitverkiezing ervaren en er zeker van zijn, ontlenen zij daaraan dagelijks meer reden om zich voor God te verootmoedigen, de diepte van zijn barmhartigheid te aanbidden, zichzelf te reinigen, en Hem die hen eerst zozeer heeft liefgehad van hun kant vurig lief te hebben.

Er is dan ook geen sprake van, dat zij door deze leer van de uitverkiezing en de overdenking ervan, zouden verslappen in het onderhouden van Gods geboden, of in zondige zorgeloosheid zouden gaan leven. (...)

(Hoofdstuk 1 – Artikel 13)